

91-åring störste spelcharmören vid sörmländsk bladåkersstämma

Sörmländsk spelmansstämma i den del av stockholmslänet som vilar tryggt i Upplands famn och med uppländska spelmän som initiativtagare, se där vad som bjöds i Bladåker på söndagsförmiddagen. Det var Norrgarns gulvita linjerena slottsfasad som bildade fond till det spelliv som utvecklade sig inför en stor skara knutby- och bladåkersbor, som bänkat sig ute på planen. Vårvädret var ljuvligt vänligt stämt — men så hette spelfestens musikiske ledare också Gustaf Wetter, ordf. i Sörmlands spelförbund och vida berömd för att ordna såväl väderlek som njutbar spelmansmusik, när han sätter igång.

En förtjusande spelträff blev denna "stämma i miniatyr", som hr Wetter sa, eftersom han är van att stå i spetsen för vida större skaror och leder om söndag vid den stora

riksstämman på Skansen 3.000 spelmän. Men inte förty klin-gade det här lilla sörmländska spelgänget, väsentligen från Katrineholm och Eskilstuna, utmärkt väl och spelade klara, rena, ljusa sörmlandslåtar, och ibland också någon upplands-bit. Knutby spelmanslag, med festens idégivare Erik Jansson i spetsen skämdes inte heller för sig och visade hur en liten grupp på fem kan exekvera låtar med stil och inlevelse.

91-åring dagens spelcharmör.

Som representant för gårdens folk steg ingenjör Ehrenborg ut på trappan och hälsade de medverkande och allt det godlynta bladåkers- och knutbyfolket välkomna till festen. Erik Jansson informerade publiken om det gästande sörmlandslaget och sedan var det Gustaf Wetters tur att ta ordet och tonen med sina man-nar. Det blev mest Vingåkersdia-lekt i de vackra låtarna och man upplystes om, att den så bekanta Vingåkersdansen inte alls hade med sörmländsk folkmusik att göra. Den dansen hade en ita-liensk balettkompositör satt ihop. Med sådana stycken höll vingåkerskorparna sig för goda att beblanda sig — korpar kallar sig

(Forts. 5:e sid.)

Gustaf i Gropen stampar vigt takten till de låtar han drog på sitt lilla bulgaspel vid bladåkersstämman.

Bladåkersstämma . . .

(Forts. fr. 1:a sid.)

spelmännen för sina svarta långrockars skull, och Widmark heter den legendariske spelman och kompositör från Vingåker som sörmlänningarna har till husgud, liksom upplänningarna har sin Gås-Anders.

Det blev en stunds fint låtspel och sedan steg festens store spelcharmör upp på terrassen och tog fram sitt lilla dragspel från anno 1900, satte sig neder och drog några klämmiga bitar med flinka fingrar. Han var känd av alla: Gustaf i Gropen, 91-åringen Gustaf Nordström som vigt stampade takten till en vals som han spelade första gången 1875, som han själv påstod. Det blev inte bara den biten utan Rungarevalse, som i Gunnar Hahns arrangemang också gått i radio, och några polskor till, innan Gustaf Wetter gick fram och bad att få byta av honom.

— Du har fyra basar på spelet, spelar du i olika tonarter, rågade Wetter.

— Jag gör nog allt lite som jag tycker, sa Gustaf vänligt men bestämt till allas förnöjelse.

Gustafs diplom.

Gustaf i Gropen återkom senare på estraden och hade då till uppgift att överrätta Gustafs i Gropen diplom till bredbringade Axel Pettersson i Långmon, också en bladåkersspelman. Egentligen har

Gustaf i Gropen spelat ihop. Södergård-Jän är också ett gammalt spelmansnamn som Bladåker vill minnas.

Ett intressant inslag i festen blev mellan spelavdelningarna kyrkoherde Fridolf Thernéus gotländska glimtar både från kynnet och egenarten hos öfolket och folkmusiken och spelmanstraditionerna. Det var fart och friskt tempo över festen, som avslutades med att de båda lagen samsades i en rad glada låtar med såväl uppländska och sörmländska tonfall.

Spelträffen, som börjat redan vid högmässan i Knutby kyrka, där sörmlänningarnas spel blev